

— Και δικτί ο Καραπάνος δὲν θέλει νὰ υποθέλῃ τὴν
ἔκθεσιν τοῦ πρωτοπολογισμοῦ;

— Φοβεῖται μὴ τὸν ἐκθέσαρ, ὥπως ἔκχυεν ο Σιμόπουλος.

Μετὰ τὴν ἀγύρευσιν του κ. Κατσικοπούλου ζητήσαν-
τος νὰ ψηφισθῇ νομοσχέδιόν τι, τὸ ὅποιον ἐψηφίσθη κατὰ
τὴν παρελθούσαν Σύνοδον καὶ ἐγένετο νόμος τοῦ Κράτους,
μανθάνομεν, διὰ εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν προτίθεται νὰ υπο-
θάλῃ εἰς φήμισιν σχέδιον περὶ Συνταγματικοῦ Πολιτεύ-
ματος.

"Ολα τὰ πράγματα ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρι-
κούπη γίνονται κωμικά.

'Απεφασίσθη νὰ συστηθῇ διασονομικὴ Σχολή, ἀλλ' ο κ.
Τρικούπης ἀντετέχθη καὶ διέταξεν, ὥπως αὕτη ὄνοματη
διασο-κωμική.'

Τὴν ἐπομένην τῆς ἑκλογῆς, ως εἶχουμεν πληροφορίας, ἡ
συντεχνία τῶν φυνοποιῶν ἔξεδήλωσε τὰς συμπαθείας αὐ-
τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀποτυχόντος λαϊκοῦ ὑποψηφίου μεταβάσα
εἰς τὸν οίκον αὐτοῦ.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ἡ συντεχνία αὗτη μετέβη ἵνα
Ἐλληνεὶς συμφωνίας περὶ ἀγορᾶς τῶν τεκεκέδων, ἀλλὰ μετ'
ἐκπλήξεως ἔμαθεν, διὰ πάντας ἐκράτησεν ὁ λαϊκὸς ὑποψή-
φιος διὰ νὰ τοὺς... ἐκμεταλλευθῇ.

Τὸ κομιτάτον τοῦ κ. Νέγρη συνετέλεσε περισσότερον
παντὸς ἄλλου διὰ τῶν γριφωδῶν προγραμμάτων του εἰς
τὴν ἀποτυχίαν τῆς παρελθούσας Κυριακῆς. Ἐτοιχοβλητ-
σεν, διὰ διαίρεσης πρέπει νὰ ρίψουν ψήφους τοῦ Νέγρη, ἀλλὰ δὲν
ἄρισε τὸ εἶδος καὶ τοῦ ἔρριψεν μαύρη.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου ἔξη-
γήθη, δικτί ο κ. Πρωθυπουργός ἔχαρκτηρίσθη ὑπὸ τενὸς
βιογράφου του ως λευκὸς καὶ σιδηροῦς ἐπομένως: Ιερο-
οιδηροῦς.

"Ως γνωστὸν τὸ σύνθημα τῶν ἀποτυχόντων ἦτο: Άιών
καὶ Φιλή. Τὸ τελευταῖον ἐγέννησεν οὐχὶ ὀλίγα σκάνδαλα
ἀπευθυνόμενον εἰς*δεσποινίδας.

Η ΣΥΧΙΑ

Άιών, Άιών, ἀκόμη 'στ' αὐταὶ μον ἀττηγεῖ
καὶ πέρτουντε τρεγύρω μυρτιᾶς φσάρ βροχή.
Άιών φωτάζουν τόσοι, Άιών τοὺς ἀπαγοῦρ,
καὶ δός του τρακατρούκες καὶ πιστολαῖς βροντοῦ.

Τι τρέλλα, τι μαρία καὶ τι ἀτεμοδοῦρα!
ἀκόμη τὸ μραλό μον γυρίζει σὰρ τὴ σθοῦρα,

κι' ἐμπρὸς ἀκόμη βλέπω τὸν ἔκαλλον λαὸν
τὰ σκούζη φρεγασμένος • Άιών, Άιών, Άιών •

'Ακόμη ξεφωτίζουν καμπάναι μὲ θυμό,
ἀκόμη ἔχουν τόσοι βραχνάδα στὸ λαϊμό,
καὶ κάροντε γαρτάραις καὶ τρέχουν βραστεῖα
τὰ φάρε καραμέδαις, τὰ πλούτη μαλακτικά.

'Εμέθυσε ὁ κόσμος καὶ κάθε πατριώτης,
τὰ ἔχασε δέ Νέγρης καὶ ὁ Καλλιφροτάς,
ἐψάλη ἀπὸ Γάλλους καὶ η Μασσαλιῶτες
κι' ἐβρῆκε δέ Φιλίμωρ, Φιλή, Φιλημορᾶς.

'Ακόμη κι' η γυναῖκες σηκώδηκαν μὲ τρέλλα,
τὰ κάσταρα σουφρώσαν ἀπόραν καστανᾶ,
ἐβρῆκε καὶ παππάδες πολλοὶ μὲ φοροτανέλη
κι' ἐβούλει ὁ κόσμος μὲ τὸν Φιλημορᾶ.

Καὶ τάρα ήσυχα κι' ἀληθινὴ δουλειά,
ἄς πανσοντες η ροκκέταις, ἄς οθύσοντε τὰ φῶτα,
ἄς λειψοντες χειραγώλαις καὶ θύραι καὶ φιλιά,
καὶ κάθε κατεργάρης στὸν πάγκο τον σὰρ πρῶτα.

ΚΟΚΛΕΝ (COQUELIN AINE)

"Η πόλις τοῦ Αθηνῶν θὰ εὔτυγήσῃ μετὰ τίνας ήμέρας νὰ ξενίσῃ ήθο-
πολὺν ἔχογον, τὸν διάσημον Κοκλέν, τὸν προσφελῆ εἰς τοὺς θαυμάντες τῆς
Comédie Française την Ημερίδας καλλιτέγνην. 'Ο Κοκλέν εὐείσεντος ηλι-
κίας 46 ετῶν. "Έχει δὲ φυτισμούριαν ἐκφραστικωτάτην. Αὗτος μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ απειθηροσολύντος δὲν εύφυΐας Coquelin Cadet ή ἀ-
πλοὺς Cadet, ὡς ἀποκαλεῖται κοινῶς, ἀποτελοῦσι τοὺς δύο εξογκώτε-
ρους κωμικοὺς καλλιτέγνας, οὓς έχει σήμερον η Γαλλία. "Οταν δέ Κοκλέν
διασηύτερος: παριστᾶ ἐν τῷ νηυ κωμῳδίᾳ τοῦ Μολιέρου, ὀλβικήρου ἀκρο-
τηρίου κρέμαται ἀπὸ τῶν γειλέων του. Δίδει τοιαύτην ἐκφραστὴν εἰς τοὺς
στίχους τοῦ ποιητοῦ, μοδούντεται μετὰ τοσαύτης ἔχογον τιλειότητος τὸ ποδο-
ωπον, διπερ ἀναλαμβάνει, ἀναλόων, ψυχολογῶν ἐπὶ τοῦ ἥρωος αὐτοῦ. Ωστε
οὐδὲτες ἐν τῇ αἰθίουσῃ τοῦ θέατρου τολμᾶσι οὐδὲ νὰ φύσοιση. Διὰ νὰ μὴ γάσῃ
λέξιν, διὰ νὰ μὴ γάσῃ τυλλαδῆν. 'Απόλαυσις καλλιτεχνική τοιαύτη δὲν
ἐπιδίχεται δισκοπήν. Πρέπει νὰ ροφηθῇ διὰ μῆτρας. Καὶ μόνον δταν περάνη
διηδοτεῖς τὸ μέρος του ἐκρήγνυνται τὰ γειροχροτήματα παταγώδη, ἐπα-
νειλημένα.

"Αἱ Αθήναι, αἱ φιλοξενοῦσαι τόσου μετρίους θρησκοιόδες ἐξάστοτε πρέ-
πει νὰ θεωρῶσιν αὐτὰς εὔτυχες ἢν τοιοῦτοι ίθοποιοὶ ἀπεφάσισαν νὰ μᾶς ἐ-
πισκεφθῶσιν, ἀφοῦ μάλιστα θέατρον δὲν ἔχομεν καὶ δέ Κοκλέν θὰ ἀναγκασθῇ
μετὰ τοῦ θιάσου του νὰ παραστήσῃ ἐντὸς τοῦ σεσαμρωμένου μεγάρου τοῦ
κ. Μπουζουρά.

"Ἐλέγθη, διτ τὸ θέατρον, σπερ, κατασκευαζομένου τοῦ κένου, μένει πλέον ἐν
ἀργίᾳ, ἐπρεπε νὰ καῇ δίκην πυροτεγνώματος πρὸς τιμὴν τῶν ἔχογον καλλι-
τεγνῶν. Δὲν γνωρίζομεν κατὰ τί θὰ ἐκέρδιζεν η φύμη τοῦ Κοκλέν ἐκ τούτου,
βεβαίως δικαὶος πολὺ θὰ ἐκέρδιζεν η Αθηναϊκὴ φιλοκαλία καὶ θεία.